

L'ORQUESTRA DE L'ESPERANÇA

Carmen Oliver

Il·lustracions de Luisa Uribe

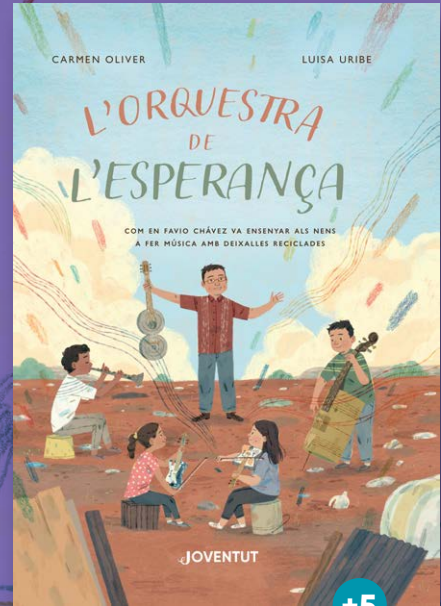
Traducció de Raquel Solà

ÀLBUMS IL·LUSTRATS ▶ Convivència i multiculturalitat

Temes: Amèrica Llatina, aprenentatge, art i creativitat, música, personatges reals, reciclatge, superació

ISBN 978-84-261-4858-2
1a edició, octubre de 2023
Cartoné, 20,5 x 28 cm, 44 pàg.
Preu: 15,38 / 16 € IVA inclòs

LA ORQUESTA DE LA ESPERANZA (CASTELLÀ) – ISBN 978-84-261-4857-5

Sinopsi

A Cateura, Paraguai, un poblet construït sobre un abocador, el professor de música Favio Chávez desitjava ajudar les famílies que vivien allí. I si aquest poble de recicladors tingués la seva pròpia orquestra d'instruments fets amb materials reciclats?

Sobre el llibre

A Cateura, al professor de música Favio Chávez comença a donar classes de música als joves, però aviat es trobarà amb un greu problema: té més alumnes que instruments!

En Favio, tot rumiant, té una idea meravellosa. Amb en Colà, un enginyós fuster local, comencen a experimentar transformant les deixalles en instruments que ompliran la seva comunitat (i el món) de sons per a un futur millor. Basat en una increïble història real.

Enllaços d'interès

- Instagram de la orquestra de Cateura
- Instagram de Carmen Oliver
- Instagram de Luisa Uribe
- Entrevista a Fabio Chávez

Carmen Oliver

Escriu àlbums il·lustrats de ficció i no ficció per a nens. Va créixer al sud de Manitoba, al Canadà, envoltada de llacs i praderies. La seva feina ha estat preseleccionada per al Premi Rainforest of Reading, els Premis de la Lliga d'Escriptors de Texas i els Premis CLEL Bell Picture Books Awards for Early Literacy.

Luisa Uribe

Resideix a Bogotà, Colòmbia. Es va graduar com a dissenyadora gràfica a la Universitat Nacional de Colòmbia i va cursar un màster en Art i Disseny a la Universitat de Loughborough, al Regne Unit. La seva principal passió són els llibres infantils i li encanten els gats.

 The Children's Book Council Children's Favorites Award List, 2023

 Millor biografia per la Bookstagang Picture Book Guild, 2022

En Colà recollia safates de forn, canonades velles, claus de portes, forquilles i culleres de metall, radiografies, taps d'ampolla, pots de cola, capses de fusta i bidons d'oli. Cada dia traginava els seus tresors cap a casa, a la seva fusteria.

En Favio li va demanar a en Colà que li fes un violí. En Colà li va dir a en Favio que li portés el seu violí per prendre les mides exactes. En Colà llavors ja se'n va fer una idea i va començar a treballar.

En Favio va ensenyar als nens i nenes a fer música amb aquell nou instrument.

"Segurament us equivocareu, però això no us ha de desanimar", els digué.

Quan la classe va acabar, en Favio li va demanar a en Colà uns quants favors més.

Els va ensenyar a agafar l'arquet en l'angle correcte.

Els va ensenyar a subjectar el violí amb la barbeta.

També els va ensenyar a llegir les notes.

Els pares van omplir aquell modest lloc de culte. La música de "New York, New York" va sortir volant per les finestres i va omplir l'aire càlid de la nit.

"El món ens envia deixalles—va dir en Favio—. Nosaltres li tornem música."

Els pares van vessar llàgrimes de felicitat. Fins llavors, pares i fills només s'havien preocupat de sobreviure fins al dia següent. Però ara, l'esperança omplia el seus cors i somiaven en un futur millor.